

Šis aicinājums tika sastādīts pirms sanāksmes „**Vispārējā situācija daudzvalodības jomā**”, kas 2008. gada 26. septembrī norisinājās Sorbonnā (Parīzē). To publiski nolasīja *Paolo Fabbri*.

Pirmie to parakstīja: *Adonis, Vassilis Alexakis, Etienne Balibar, Tahar Ben Jelloun, Yves Bonnefoy, Barbara Cassin, Michel Deguy, Emmanuel Demarcy-Mota, Claude Durand, Umberto Eco, Maurizio Ferraris, Ghislaine Glasson Deschaumes, Michèle Gendreau-Massaloux, Yves Hersant, François Jullien, Julia Kristeva, Eduardo Lourenço, Amin Maalouf, Robert Maggiori, Federico Mayor, Ariane Mnouchkine, Jacqueline Risset, Fernando Fernandez Savater, Juergen Trabant, Heinz Wismann.*

Aicinājums veidot tulkošanai labvēlīgu Eiropas politiku

Eiropa nevarēs tālāk attīstīties, neņemot vērā valodu daudzveidību, ja vien tā pati sevi noliegs. Tai ir divas iespējas: plašāk izmantot „pieņemto dialektu”, lai sekmētu komunikāciju, vienlaikus radot vispārējas noplicināšanas risku vai arī priecāties par valodu daudzveidību un to nodrošināt, lai radītu labākas savstarpējas saprašanās un īsta dialoga iespēju.

Eiropas Savienība, vismaz savu šībrīža robežu ietvaros, ir nodrošinājuši cilvēku brīvu pārvietošanos un preču un kapitāla apriti. Pienācis laiks, kad Eiropai sev par mērķi jāuzstāda veikt zināšanu, darbības un domu apmaiņu, tādējādi atjaunojot saikni ar Eiropas vēstures ražīgākajiem brīžiem. Pienācis laiks, kad eiropiešiem jāiemācās sarunāties pašiem ar sevi savā valodā. Palielinot Eiropas valodu vērtību, pilsoņi atkal varēs saprasties ar Eiropu, un šajā jomā tulkošanai būs būtiska politiskā loma.

Tas tā ir tāpēc, ka valoda nav tikai saziņas līdzeklis, instruments, valoda nav arī tikai mantojums un identitāte, kas jā aizsargā. Katra valoda ir kā atšķirīgs tīkls, ar ko tiek aptverta pasaule, tā pastāv tikai savstarpējās attiecībās ar citiem. Tulkojot tiek padziļināta savējā un otra cilvēka savdabība: pietiek saprast vismaz divas valodas, lai zinātu, ka runāts tiek vienā.

Tā kā tulkošana ir dažādības pieredze un tā pārsniedz identitātes robežas, tulkošanai jābūt Eiropas publiskās telpas sirdī, kurai jā rūpējas par to, lai tās pilsoniskā un institucionālā mēroga ietvaros ikviens piedalītos šīs telpas kultūras, sociālās, politikas un ekonomikas jomas attīstīšanas procesā.

Šī iemesla dēļ mēs aicinām īstenot reālu Eiropas tulkošanas politiku, kas balstītos uz diviem principiem: visu kultūras dzīves nozīmīgāko dalībnieku un sektoru (izglītība, pētniecība, mutiskā tulkošana, izdevniecība, mākslas, mediji) iesaistīšanu un Savienības iekšējās attīstības, kā arī tās ārpolitikas veidošanu, nodrošinot citu valodu pieņemšanu Eiropā un Eiropas valodu sapratni citur pasaulē.

Tulkošanā Eiropas ideja smelsies atjaunotu enerģiju.